

РЕШЕНИЕ

№ 181

В ИМЕТО НА НАРОДА

гр. Перник, 11.07.2013 г.

Административен съд - Перник, касационен състав, в публично съдебно заседание на дванадесети юни две хиляди и тринадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Игнат Георгиев

ЧЛЕНОВЕ: Стефан Станчев

Емилия Иванова

при секретаря И.И. и в присъствието на представител на Окръжна прокуратура – Перник, прокурор Стефанова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х.д. №177** по описа на съда за **2013** година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от **В.Б.Д. ЕГН ******* *** против решение №78 от 13.04.2013 г. на Районен съд – Радомир, постановено по н.а.х.д. №103 по описа на съда за 2013 г.

С оспореното решение е потвърдено наказателно постановление №101/31.01.2013 г., на Началник на Районно управление - Радомир към ОД на МВР - Перник, издадено срещу В.Б.Д.***, като за нарушение и на основание чл. 174, ал. 3, предл. 1 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП) е определено да му бъдат наложени административни наказания „глоба“ в размер на 2000 (две хиляди) лв. и „лишаване от право“ да управлява МПС за срок от 24 (двадесет и четири) месеца.

Жалбоподателят сочи, че решението на първоинстанционния съд е незаконосъобразно. Твърди, че районният съд не е съобразил наличие на съществени процесуални нарушения, допуснати в производството по налагане на административно наказание, които обосновават отмяна на обжалвания правораздавателен акт. От касационния съд се иска да отмени решението на първата съдебна инстанция, както и по същество да отмени процесното НП.

Ответникът по жалбата – Районно управление – Радомир при ОД на МВР - Перник редовно призован не изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник дава заключение, че жалбата е неоснователна и предлага решението на Районен съд - Радомир, като правилно и законосъобразно да бъде оставено в сила.

Административен съд - Перник, в настоящия касационен състав като взе предвид събраните по делото доказателства, наведените в жалбата основания и мотивите на обжалваното решение, след извършена служебна проверка на атакувания съдебен акт и по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срок, срещу подлежащо на обжалване съдебно решение и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима и се дължи разглеждането ѝ по същество.

Въз основа на събраните по делото писмени и гласни доказателства пред районния съд е установена следната фактическа обстановка: на 27.01.2013 г. около 23:35 h в гр. Радомир жалбоподателят, във време на управление на собствения си автомобил, бил спрял от автоконтрольор към Районно управление - Радомир към ОД на МВР – Перник. При извършена рутинна проверка включително и за употреба на

алкохол, водачът отказал да бъде проверен с техническо средство, както и да даде кръв за медицинско изследване. При отказа му бил съставен акт, въз основа на който е издадено процесното НП.

Районният съдия след извършена служебна проверка е приел, че в производството по налагане на административно наказание не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да са го опорочили. По същество според решаващият състав на РС-Радомир не са събрани доказателства които да разколебават извода, че Д.*** безспорно, е осъществил от обективна и субективна страна състав на нарушение по посочения в акта и НП текст на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП. Прието е също така, че видът и размерът на определените да бъдат наложени административни наказания са съответни на предвижданото в закона за процесното нарушение.

Административен съд – Перник споделя позицията на първата съдебна инстанция и в този смисъл намира, че постановеното от районния съд решение е законосъобразно, като не страда от сочените в жалбата пороци – касационни основания за отмяна.

Бланкетните твърдения на жалбоподателя за неотчетени от страна на първата съдебна инстанция допуснати съществени процесуални нарушения в хода на производството по налагане на административно наказание, не бяха обосновани в хода на извършената касационна проверка. Заключениеята на районния съд в тази част на обжалваното решение се споделят от настоящия състав без да е необходимо отново да бъдат извеждани.

На първо място жалбоподателят не е лишен от право на защита , поради нередовно призоваване пред РС, така както се твърди в касационната жалба. Налице е основание да бъде приложена разпоредбата на чл.61, ал.2 от ЗАНН и като се е позовал на нея решаващият състав не е допуснал нарушение на съдопроизводствените правила.

Що се отнася до конкретното оплакване на настоящия жалбоподател за липса на вписване в акта и процесното НП на вида, модела и фабричния номер на техническото средство, „с което е бил изпробван“, следва да се има предвид, че Д.*** е санкциониран защото е отказал да бъде изпробван с техническо средство за употреба на алкохол, а не защото е отказал да бъде изпробван с определено техническо средство за употреба на алкохол или защото е бил изпробван с техническо средство за употреба на алкохол, но оспорва данните, които са събрани посредством използването му. Следователно видът, моделът и фабричният номер на дрегера не е необходимо да бъдат част от акта и НП, предвид факта, че позоваване на данни, събрани посредством използването му не са послужили като основание за ангажиране на отговорност за реализиране на административнонаказателен състав свързан с установена употреба на алкохол от водач във време на управление на МПС.

Касационния съд не намира основанията в следващото оплакване на наказаното лице, че актът за установяване на административно нарушение бил „съставен и връчен на мястото на проверката преди да бъде заведен в медицинското заведение, като му били разяснено, какво е нарушил“. Именно това е редът за даване начало и водене на административнонаказателно производство, уреден в чл. 36 и сл. на ЗАНН. Срещу Д.*** е образувано административнонаказателно производство, за това че е отказал да бъде изпробван с техническо средство за употреба на алкохол. Кога точно според жалбоподателя е следвало да му бъде съставен акт за извършеното от него нарушение за съда е без значение, тъй като са спазени правилата на ЗАНН за даване начало и водене на производство с цел налагане на административно наказание за извършено нарушение на ЗДвП.

Споделя се позицията на първата съдебна инстанция и относно вида и размера на определените да бъдат наложени административни наказания. Нормата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП към датата на извършване на нарушението предвижда водач на ППС, който откаже да бъде изпробван за употреба на алкохол, какъвто безспорно е фактическия състав на процесното деяние, да бъде административно наказан с две наказания в кумулация. Правилна е квалификацията на административнонаказващия орган и за осъществен състав на нарушение във връзка с предложение първо на

нарушената законова норма. Чл. 174, ал. 3 на ЗДвП съдържа хипотези на две административни нарушения в зависимост от това как водачът отказва да бъде изпробван, като за да е налице нарушение е достатъчно реализиране и на само една от тях – отказ от изпробване с техническо средство или отказ от медицинско изследване

Водим от гореизложеното касационния съд намира, че не са налице сочените от жалбоподателя основания за касиране на оспореното решение и същото като валидно, допустимо и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК,
Административен съд - Перник

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение №78 от 13.04.2013 г. на Районен съд – Радомир,
постановено по н.а.х.д. №103 по описа на съда за 2013 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/

ЧЛЕНОВЕ: 1./п/ 2./п/